

sagen. Ingen Søofficer maa udtale sig om Forsvarssagen — det er dette, Forbudet gaar ud paa. Nu gad jeg virkelig spørge den højtærede Minister, om der fra Søofficerers Side har været en saadan Deltagelse i politiske Møder, at et Forbud gøres nødvendigt overfor dem, hvorimod det ikke gøres nødvendigt overfor de landmilitære. Der er man i Virkeligheden ganske ude i det haabløse blaa, fordi der ikke er nogen som helst Forbindelse mellem Forbudets Ordlyd og det, som Ministeren nu siger var den direkte Aarsag til, at det kom frem.

Jo, jeg har ikke alene Skygge af Ret, men jeg har fuld Ret til at paaberaabe mig Grundlovens § 86 overfor det, den højtærede Minister her har gjort. Dette Forbud er absolut grundlovstridigt, og dette er gjort gældende — maaske den højtærede Minister ikke personlig har haft Lejlighed til at gøre det gældende her i Tinget —, men det er gjort gældende med Kraft fra anden Side og af Venstres Presse, og det var, for at der ikke skulde være Skygge af Tvivl i saa Henseende, at jeg tillod mig at fremdrage den Række Udtalelser, jeg før nævnedes. Men maa jeg spørge den højtærede Minister, med hvilken Ret han til Forsvar for sit Forbud den 15. Januar citerede Grundlovens § 94? I den Debat, den højtærede Minister den Gang havde med det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), fremførte den højtærede Minister Grundlovens § 94, altsaa sammenholdt med § 87, i hvilke Paragraffer der er Tale om Foreningsretten. Nu viser det sig, at den højtærede Minister aldeles ikke har tænkt paa noget som helst med Foreningsretten ved sit Forbud. Saa kan jeg virkelig med ganske anden og større Ret spørge, hvorfor den højtærede Minister i denne Debat beraabte sig paa denne Grundlovbestemmelse.

Nej, ikke alene er Forbudet forkasteligt — og det var jo ogsaa et overmaade svagt Forsvar, den højtærede Minister førte derfor —, men det er i den mest afgørende Strid med, hvad der altid er hævdet fra enhver Venstremands Side, baade her i Rigsdagen og udenfor denne. At det er grundlovstridigt, hævder jeg vedblivende. Det er i Strid med Grundlovens § 86, og det Par Ord, Ministeren sagde i saa Hen-

seende, afkræfter det ikke. Det Spørgsmaal, vi maa stille, er: Hvorfor skulle virkelig Officererne nu, omtrent 6 Aar efter, at Forsvarskommissionen blev nedsat, have Forbud imod at udtale sig offentligt om Forsvarssagen, og vel at mærke kun de til Søs, ikke de til Lands? Og jeg hævder, at Forbudet synes kun at være udstedt for at holde Befolkningen borte fra Kundskab om, hvorledes Landets Forsvar efter Søofficerernes Mening bør være; og jeg kan ikke skønne, at den højtærede Minister har haft nogen som helst Berettigelse til ved et Forbud at træde i Vejen for, at Søofficererne fik Lejlighed til at udtale sig om dette, hvorom de er enige med deres landmilitære Kolleger: at vort Forsvarsvæsen, naar det skal ordnes, har 3 sideordnede Led. Hvilken Interesse kan Ministeren have i, at denne Meddelelse skal forholdes Befolkningen? Det Spørgsmaal, som jeg nu her igen vil have Klarhed over, er dette: om Ministeren ikke vil tage Forbudet tilbage, saaledes at det betragtes i Overensstemmelse med, hvad der er hævdet fra alle Sider, som virkningsløst fra denne Dag af?

Forsvarsministeren (*J. C. Christensen*): Nej, jeg finder ingen Anledning til at tage Forbudet tilbage, fordi jeg finder det fuldt berettiget, at det er fremsat. En anden Ting er, at det falder bort den Dag, Forsvarskommissionens Betænkning er færdig, og det Tidspunkt, som der er hentydet til i Forbudet, altsaa er forbi.

Det ærede Medlem synes at mene, at enhver Embedsmand her i Landet har Ret til at offentliggøre hvilke som helst Tanker, han har om Embedsanliggender. Det er en rent forkert Opfattelse, det ærede Medlem der har. Det, der staar i Grundlovens § 86, er en Tilladelse for alle Landets Borgere til at offentliggøre deres Tanker paa Tryk, men der staar ogsaa, at de kunne drages til Ansvar ved Domstolene derfor; de skulle altsaa staa til Ansvar for deres Udtalelser. Og det vilde blive skrækelige Tilstande her i Landet, hvis det blev almindeligt, at Embedsmænd kunde offentliggøre hvad som helst; thi saa ved jeg overhovedet slet ikke, hvorledes man skulde klare sig her i Landet. Tænk Dem Udenrigsministeriets Embedsmænd, hvis de